

folkeligt populær, at man samtidig vil skære i den ulandsbistand, der skal sikre, at vi ikke får endnu flere flygtninge i verden, at vi ikke får endnu større problemer i Europa! Jeg har aldrig helt forstået, hvordan i alverden man på én gang kan være imod ulandsbistand og imod flygtninge. Altså, hvis man ikke giver ulandsbistand, så bliver der en større social skævhed i verden, og dermed får man flere flygtninge og et endnu større problem, der skal løses. Men hvis man giver ulandsbistand, så har man en chance for i det mindste at undgå de socialt betingede folkevandringer. Det er endnu ikke lykkedes mig at forstå Fremskridtspartiets argumentation på det her område, men de forstår nu heller ikke mig, og sådan er det jo en gang imellem.

Så vil Fremskridtspartiet give 9,3 mia. kr. til en forhøjelse af kompensationen til kommuner, der får tab på grund af skattelettelserne; der er altså lige nogle kommuner, der skal have udbetalt nogle flere penge fra staten. Det vil sige: Staten har fulgt Fremskridtspolitikken og nedsat skatterne, og så er der pludselig nogle kommuner, der skal have penge fra staten på grund af dét. Det ser jo også lidt underligt ud.

Og julegavemanden, hr. Kim Behnke, er der med en forhøjelse af folkepensionen med 8 mia. kr., og man skal også have andre gode gaver. Men der er dog et par enkelte stramninger, nemlig at man skal have større brugerbetaling på kulturinstitutioner – det er 1 mia. kr. – og igen et signal, der er stik modsat det, som regeringen og CD står for. Vi mener faktisk stadig væk, at kultur er en offentlig opgave og også noget, staten skal blande sig i.

For at alt dette skal hænge sammen, så skal den endelige, store og flotte julegave fra Fremskridtspartiet så komme: Det er et ændringsforslag, der siger, at personbeskatningen skal gå 20 mia. kr. ned. Så har alle fået alt: Vi har givet flere penge til sygehusene, vi har givet flere penge til pensionisterne, vi vil give flere penge til alt og alle – og så i øvrigt lige 20 mia. kr. til nedsættelse af personbeskatningen. Jo, Fremskridtspartiet kan det dér, må man nok sige.

Enhedslisten har så nogle andre ændringsforslag: Man vil have tilskud til hjemmeservice væk – måske en af de modeller, der i virkeligheden bliver en af nytænkningerne i forbindelse med omskabelsen af det danske samfund til et konkurrencedygtigt samfund. Vist er der indkøbsproblemer, men grundtanken er stadig væk rigtig, og den vil Enhedslisten så bare have væk.

Enhedslisten har så ikke glemt, at når man er revolutionær, skal man også være imod folkekirken, og derfor afskaffer man den. Det er gjort med en 3-4 ændringsforslag, og det er selvfølgelig udmærket, det må Enhedslisten jo om, men det er vel ikke noget, der lige styrker danskheden i en tid, hvor i alt fald EU-modstandere snakker meget om, at vi skal bevare danskheden, og vi skal være åh så danske alle sammen. Det er vel ikke sådan et forslag, der virkelig trækker den rigtige vej?

Enhedslisten vil også nedsætte arbejdstiden – det troede jeg egentlig var et forhandlings spørgsmål på arbejdsmarkedet, men centralismen findes altså også dér. Så skal NATO i øvrigt væk, og det er selvfølgelig en god, gammel kæphest. Altså igen et samfund nøjagtig lige så slemt som Fremskridtspartiets samfund, nøjagtig lige så langt fra regeringens og forligspartierne samfund, som Fremskridtspartiets er.

Så er der endelig SF, som vil skære ned på motorvejene – ja, dér vil vi to forskellige ting, så det kan vi så komme til at diskutere nogle steder i landet. Man vil også nedsætte efterlønsalderen; det kan vi jo diskutere, men jeg må da indrømme, at vi har den bekymring, at presset for at få ældre til at forlade arbejdsmarkedet på et tidspunkt bliver for stort – jeg tænker på gruppepresset – så det er måske ikke den helt store idé at lægge et ekstra pres på mennesker, som måske har lyst til at blive på arbejdsmarkedet, og jeg tror faktisk, at arbejdsmarkedet har brug for deres erfaring.

Det gamle slagsmål mellem SF og CD er selvfølgelig forsvaret. 1 mia. kr. skal spares væk, og så er det sådan set ligegyldigt, hvad der sker i Østeuropa og Rusland, og hvordan verden ser ud, for vi kan sagtens spare 1 mia. kr., siger SF, der som regel gerne være med i nogle af de internationale opgaver, men det er åbenbart ikke noget, der skal koste penge.

Endelig vil man have fri adgang til de videregående uddannelser. Det lyder jo smukt og nydeligt, og sådan var det også engang, da nogle af os blev studenter, men jeg spørger bare, om det danske samfund har råd til uden grænser at lade mennesker vælge uddannelse, hvor fremtidsmulighederne åbenlyst er begrænsede. Det mener jeg ikke at Danmark har råd til.

Så hr. Frank Aaen har ikke ret. Gennemgår man ændringsforslagene til denne finanslov, viser det klart, at der er fem partier, nemlig regeringspartierne, Venstre og De Konservative, som vil justere, videreudvikle og bygge på det